

ಪು.ತಿ.ನ.ರವರ 'ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ' ಪ್ರಬಂಧದ ಅರ್ಥವಿಶೇಷ

ರಶ್ಮಿ ಪಿ.* ಮತ್ತು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸುದೀಪ್**

*ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥಿ ; **ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಕನ್ನಡ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ, ಜೆ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಕಲಾ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜು,
ಮೈಸೂರು

ಸಾರಾಂಶ (Abstract)

ಪುರೋಹಿತ ತಿರುನಾರಾಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಭಕ್ತಿ ಕವಿ, ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಕವಿ ಎಂತಲೇ ಹೆಸರಾದವರು. 'ಹಣತೆ' ಇವರ ಮೊದಲ ಕವನ. ನಂತರ ಮಾಂದಳಿರು, ಶಾರದಯಾಮಿನಿ, ಗಣೇಶ ದರ್ಶನ, ರಸ ಸರಸ್ವತಿ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು ; ಅಹಲೈ, ಶಬರಿ, ಹಂಸದಮಯಂತಿ ಮುಂತಾದ 16 ಗೀತ ರೂಪಕಗಳು ; ರಾಮಾಚಾರಿಯ ನೆನಪು, ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ, ಧೇನುಕ ಪುರಾಣ ಮುಂತಾದ 10 ಗದ್ಯಚಿತ್ರಗಳು ; ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆ ಕೃತಿಗಳು ; 1989ರಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ ; 1981ರಲ್ಲಿ 'ಯದುಗಿರಿ' ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ, 2002ರಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಗದ್ಯ ಸಂಪುಟ ; 2005ರಲ್ಲಿ 'ಪು.ತಿ.ನ. ನೂರರ ನೆನಪು' ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪುತಿನರವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ 'ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ' ಪ್ರಬಂಧದ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಚಲು ಮರ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧಕಾರರ ಸಂವಾದ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳ ಒಂದಾಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂಧವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಖ್ಯ ಪದಗಳು (Keywords): ಪುತಿನ, ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ, ಈಚಲು ಮರ, ಆಧುನಿಕತೆ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಸಂಪ್ರದಾಯಶೀಲರು, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ವೇದಾಂತ ಪರಿಣತರು, ಕಲ್ಪನೆಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನವೋದಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಕವಿ ಪುತಿನ ಎಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಪುರೋಹಿತ ತಿರುನಾರಾಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಭಕ್ತಿ ಕವಿ, ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಕವಿ ಎಂತಲೇ ಹೆಸರಾದವರು. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಪು.ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು 1933 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬರೆದದ್ದು ಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನೇ. ಈ ಕಾವ್ಯ ಅವರ ಭಾವಗೀತವಾಗಿರಬಹುದು, 'ಹರಿಚರಿತೆ'ಯಂಥ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು, 'ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ'ಯಂಥ ಗದ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವಾಗಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಗೀತನಾಟಕವಾಗಿರಬಹುದು. ಕಾವ್ಯದ ಈ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಗೆದ್ದದ್ದು ಮಾತ್ರ ಗದ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅದೂ 'ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ'ಯಂಥ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಹಳೆ ಹೊಸದರ ನಡುವೆ ವಿಭಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸು; ಬುದ್ಧಿ ಹೊಸದನ್ನು

Please cite this article as: ರಶ್ಮಿ ಪಿ. ; ಬಿ.ಎಸ್. ಸುದೀಪ್ (2021). ಪು.ತಿ.ನ.ರವರ 'ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ' ಪ್ರಬಂಧದ ಅರ್ಥವಿಶೇಷ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮಲ್ಟಿಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರಿಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 3(1). ಪು.ಸಂ. 85-89

ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಹೃದಯ ಹಳೆಯದನ್ನೇ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಮನಸ್ಸು, ಅವರ ಹೃದಯಕ್ಕಿಂತ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೃಜನಶೀಲವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಾಭಾಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ.¹ 1949ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಇವರ 'ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ' ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವಂತದ್ದು.

ನೀರಾ ಇಳಿಸುವ ಈಚಲು ಮರವೆಂದರೆ ಕವಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭಿಮಾನ, ಈ ಮರ ಪ್ರಿಯವಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೈದಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕವಿಗೆ ಈ ತರು ವರ್ಜ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಅದು ಕೌಶಿಕ ಕಲ್ಪಧ್ರುವ. ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತ ಕವಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ಇರುವೆಡೆ ಇದು ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಬಗೆಯನ್ನೂ, ನಾಶಗೊಳಿಸದೆ ಇರಗೊಡಿಸಿದ ಸೋಜಿಗವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುವಾಗ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿಯುವ ಕುಶಲತೆ ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಮರ ಮಾತಿಗಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು (ಸಂ)ವಾದಕ್ಕೂ ಮಿತಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾತುಗಳು ಮರ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧಕಾರರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂವಾದವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಬಂಧದ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲೊಂದು ವೈಚಾರಿಕತೆ, ವಿಚಾರಶೀಲತೆ, ಅಹಂ, ವಿರೋಧ, ಹಾಸ್ಯದೊಡನೆ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವಿದ್ಯಾವಂತ ಅಥವಾ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮಾಜವನ್ನು, ಉತ್ತಮರನ್ನು, ಕವಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಈಚಲು ಮರ ಹಾಗೂ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೂ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗದೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರ ಮನೋಧೋರಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತಮ-ಅಧಮಗಳೆಂಬ ಅವಳಿ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಈ ವ್ಯಕ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದು, ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲೇ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿರುವಂತದ್ದು ಈ ಮರ ಮತ್ತು ಇದು ಪ್ರಬಂಧಕಾರರೊಡನೆ ಆಡುವ ಮಾತುಗಳು. ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ಈ ಮರವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ವೈದಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದು ಮತ್ತು ಸುರೆ ತೆಗೆಯುವ ಕಾರಣ ಒಂದೆಯಾದರೂ ಅವರಿರುವೆಡೆ ಈ ಮರಕ್ಕೆ ಬದುಕಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಮರವಿದ್ದರೆ ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಹುಪಯೋಗಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಈ ಮರದಿಂದ ರಂಜಕ ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ, ಕಬ್ಬಿಣದಂತಹ ಲವಣಾಂಶಗಳು ಇರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾನೀಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಂದು ನಾವು ಬಳಸುವ ಜೆಲ್ಲಿ, ಜಾಮ್, ವಿನೆಗರ್ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟವನ್ನೊಮ್ಮೆ ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ ಅಂದಿನ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದು ಆದಾಯದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲಾನಂತರ ಇದನ್ನರಿತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಗಾಂಧೀಜಿಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಾನವಿರೋಧ ಚಳವಳಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಈಚಲು ಮರ ನಿರ್ಮೂಲನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದೇನೆ ಇರಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಕರು ಈಚಲು ಮರವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮರ ತನ್ನ ಮರ್ಮರದ ಮೂಲಕ "ಪುಣ್ಯಸ್ಯ ಫಲಮಿಚ್ಛಂತಿ ಪುಣ್ಯಂ ನೇಚ್ಛಂತಿ ಮಾನವಾಃ" ಎಂಬ ಮಹರ್ಷಿ ವ್ಯಾಸರ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನಾಲಿಸಿದ ಇವರಿಗೆ ಈ ಮರಕ್ಕೆ ದೇವಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯ ಹೇಗಾಯಿತು? ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಂದ ಕಲಿಯಿತೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ

ಉತ್ತಮನಾದುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ ಅಂತೆಯೇ ಈ ತರು ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿರೂಪಕರಿಗೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಈಚಲು ಮರವು ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರಿಗೂ, ಯಾವ ವಿಚಾರಶೀಲನಿಗೂ ಮಣಿಯದೇ ಅದು ಸಂವಾದ ನಡೆಸುವ ಧಾಟಿಯನ್ನೋ, ಕವಿಯನ್ನು ಕೇಣಕಿ ಪಶ್ಚಿಸುವುದನ್ನೋ, ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದನ್ನೋ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ- “ನಿನ್ನನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ನೀನು ಬಂದಿದೀಯೆ” ಎನ್ನುವಾಗಲೂ, “ನನ್ನ ರಸದಿಂದ ತಾನೆ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನ, ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನ? ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವೇ ಲೇಸೋ, ಅವರ ಅಜ್ಞಾನವೇ ಲೇಸೋ? ಎನ್ನುವಾಗಲೂ ತಾನು ತಿರಸ್ಕೃತಕ್ಕೊಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತ ಎಂಬ ಕಲ್ಪಿತ ಧೋರಣೆಗೆ ತಾನು ಬದ್ಧನಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಣ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ “ತಲೆ ನೀವು, ತಳ ಅವರು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಬುದ್ಧಿಯ ಟಂಕಸಾಲಿಗ ನಾನು” ಎನ್ನುವಾಗ ಅವರು ಎಂಬ ಪದ ಅರ್ಥ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಚಾತುರ್ವರ್ಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಬೇರನ್ನೊಮ್ಮೆ ಎಳೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ‘ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಗೌರವದಿಂದಿರಬೇಕು’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಈಚಲು ಮರ ತನ್ನ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಾಣಾಕ್ಷತನವನ್ನು ಮೆರೆದಿದೆ.

ಮುಂದುವರೆದು ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ನಿದ್ರಾ, ಸ್ವಪ್ನ, ಜಾಗೃತಿ- ಈ ಮೂರು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಮೈಚ್ಚಿತರು ಚಾಟಿ ಬೀಸಿದಂತೆಯೂ, “ನಿನ್ನ ಕಸುಬೂ, ನನ್ನ ಕಸುಬೂ ಒಂದೇ, ಏಕೆ, ನಿನಗಿಂತ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಶಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂತ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿರಸ್ಕಾರ” ಎನ್ನುವಾಗ ವಿರೋಧದ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ “ಇದರಿಂದ ನನಗೇನೂ ವಿಷಾದವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿರುವ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾರಿಕೇಳಕ್ಕೆ ಆರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಂಟು ಸಹಜವಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. “ನನ್ನ ತೀರ್ಥರೂಪರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿದ್ದ ತೆಂಗಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದುವೆಂದು” ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಸಂಧರು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಭೂಮಿ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ವಿನಃ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಿಮಗೆ ಹಲವು ಕಾಲವೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಈಚಲು ಮರ ಸವಾಲು ಎಸೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿ ಜೀವನ ಶೂನ್ಯ ಎಂದರಿಯಲು ಬುದ್ಧ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆತ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದ ಮರವೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮಾನವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವೂ ಇದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಬಂಧವು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ “ಪುಣ್ಯಸ್ಯ ಫಲಮಿಚ್ಛಂತಿ ಪುಣ್ಯಂ ನೇಚ್ಛಂತಿ ಮಾನವಾಃ” ಅಂದರೆ ಪುಣ್ಯವಿದ್ದರೆ ಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ,

ಅದನ್ನು ಪುಣ್ಯವಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಇಡೀ ಪ್ರಬಂಧದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹಿಡಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ “ಕರ್ಮಣಿಪ್ರವೃತ್ತೋಪಿ ನೈವ ಕಿಂಚಿತ್ ಕರೋತಿ ಸಃ” ಎಂಬ ಮಾತು ನಾವು ಮಾಡುವ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನೊಂದಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಈಚಲು ಮರ ಬಹುಪಯೋಗಿಯೇ ವಿನಃ ವರ್ಜ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೂಪಕರು ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಬಂಧದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ದೇವತಾಂಶವುಂಟು, ನನಗೂ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರಗಳುಂಟು, ನೀನರಿತಿರುವಷ್ಟು ನಿತ್ಯವಿಲ್ಲ ನಾನು, ನಾನು ಯೋಗಿಯಂತೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ತಾನು ಬಹುಪಯೋಗಿ, ನನ್ನಿಂದ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಸಿದರೂ ಮಾಡಿಸಿದರೇ! ಎಂದು ತನ್ನ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಈಚಲು ಮರ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉಪಯೋಗ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನದೇ ಆದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಬಂಧದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಹಜ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣನೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದರೂ ಈಚಲು ಮರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವರ್ಣನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪ್ರಬಂಧ ತೆಂಗಿನ ಮರದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಈಚಲು ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಬಂಧದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ತಾರ್ಕಿಕಶಕ್ತಿ, ವೈಚಾರಿಕತೆ, ಹಾಸ್ಯ, ವ್ಯಂಗ್ಯವನ್ನು ಈಚಲು ಮರದ ಸಂವಾದದ ಮುಖಾಂತರ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ರಾವಣ, ನಹುಷ, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪೌರಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದಿನನಿತ್ಯದ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಇವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಚಾರ ಓಟದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತರ್ಕ ಸ್ಫುರಿತವಾದ ವಿಶೇಷ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಇವರು ಹೊರಗೆಡಹಿದ್ದಾರೆ.²

ಇಡೀ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈಚಲು ಮರ ಮತ್ತು ಪುತಿನ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಈಚಲು ಮರ ತಿರಸ್ಕೃತಗೊಂಡ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಬಹುದು. ಪುತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಅಹಂನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಖ್ಯ. ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಅವುಗಳದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂಧ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಚಲು ಮರಕ್ಕೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಬಂದಿದೆ. ಆಧುನಿಕತೆ ಪ್ರವೇಶವಾದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಬದಲಾಯಿತು, ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು ನಡೆದವು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಕೆಳಸಮುದಾಯ ಕೆಳವರ್ಗದವರಿಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರು ಪ್ರಬಂಧದ ಮುಕ್ತಾಯದಲ್ಲಿ ಈಚಲು ಮರದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಈಚಲು ಹಣ್ಣನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಿಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರರ್ಥ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು ಎಂಬ ವೈಚಾರಿಕತೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. “ಅಂದಿನಿಂದ ನನಗೂ ಈ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೂ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಈ ಸ್ನೇಹ ಹೇಗೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆಯೋ ನೋಡಬೇಕು” ಎಂದು

ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇ ವಿಶೇಷ ಮತ್ತು ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಾರೆ ಓದುವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬರಹಗಾರರಾದರೂ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ತಾಯಿ ಭಾಷೆಯೊಡನೆ ಹೇರಳವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳ ಹೋರಾಟ ಪ್ರಬಂಧದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದಿದೆ. ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿಗೆ ಓದುಗ ಅರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ನಿಘಂಟುವಿನ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಚಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರಬಂಧದ ಓದು ಸರಾಗವೆನಿಸಬಹುದು. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಾಕ್ಯಗಳು ಕ್ಲಿಷ್ಟವೆನಿಸದೆ ಇರದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧದ ಭಾಷೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ನವೋದಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಓದುಗರನ್ನು ತಲುಪಿದಂತೆ ಇಂದಿನ ಓದುಗರಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗುವ ಪ್ರಮಾಣ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ.

ಕೊನೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಕೀರ್ತಿನಾಥಕುರ್ತಕೋಟಿ. (2015). ನೂರುಮರ ನೂರುಸ್ವರ. ಪು.264.
2. ಹಾ.ಮಾ.ನಾಯಕ. (ಸಂ.) (ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ (ಸಂಪುಟ 2). ಪು.116.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಕೀರ್ತಿನಾಥ ಕುರ್ತಕೋಟಿ. (2015). ನೂರುಮರ ನೂರುಸ್ವರ, ಕುರ್ತಕೋಟಿ ಮೆಮೋರಿಯಲ್‌ಟ್ರಸ್ಟ್, ಧಾರವಾಡ.
- ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ. ಜಿ.ಆರ್. (2011). ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು-2. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ, ಕರ್ನಾಟಕರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು.
- ನಾಯಕ. ಹಾ. ಮಾ. (2007). ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ (ಸಂಪುಟ 2). ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು.
- ಪು.ತಿ.ನ. (2011). ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಬಂಧಗಳು. ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಪ್ರಭುಶಂಕರ. (2005). ಪು.ತಿ.ನ. ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಮಳಲಿ ವಸಂತಕುಮಾರ್. (2011). ಪ್ರಬಂಧ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು.
- ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಜಿ.ಎಸ್. (ಸಂ.) (1990). ಸಾಲುದೀಪಗಳು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.